

Μία επιστολή του 1905 από το Ντράτσκο ... προς την «Αξιότιμον Επιστήμη» και το «Σεβαστόν Μεσοκομήον»

Του Νικολάου Γ. Βουδούρη

Δημοσιογράφου - Μέλους Δ.Σ. Ε.ΜΙ.Π.Η.

Στο αρχείο της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης σώζονται ορισμένα έγγραφα τα οποία αφορούν τη Βέροια, τη Νάουσα, το Ρουμλούκι, τα μοναστήρια και τα χωριά του Νομού Ημαθίας από τα οποία μπορούμε να αντλήσουμε αρκετά χρήσιμα στοιχεία για την ιστορία και την λαογραφία της περιοχής. Ένα από αυτά προέρχεται από το χωριό Δράτσκο, Ντράτσκο ή Δράτσκο (σημερινό Δάσκιο) και φυλάσσεται στον φάκελο με αριθμό 119 - 7 - 23 (Δράτσκικον).

Πρόκειται για επιστολή των κληρικών και των μουχταροαζάδων¹ του χωριού η οποία στάλθηκε προς τον Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης στις 17 Οκτωβρίου του 1905.

Με αυτή, οι κάτοικοι του χωριού ζητούσαν τη διαμεσολάβηση της Μητροπόλεως προκειμένου να μεταφερθεί από το «Δράτσκο» και να νοσηλευτεί δωρεάν στο Νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης κάποια

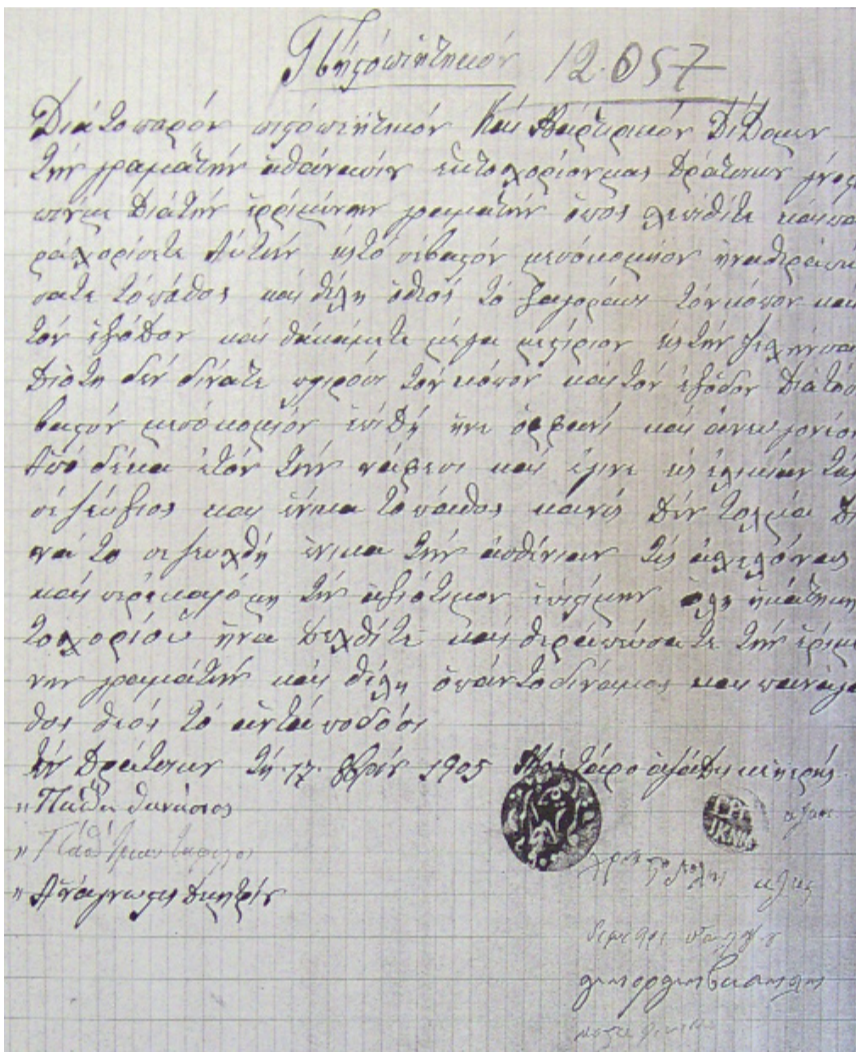
ορφανή νεαρή κοπέλα του χωριού, με το όνομα Γραμματή (Γραμματική) Αθανασίου, η οποία έπασχε από κάποια ασθένεια την οποία οι κάτοικοι του χωριού ονόμαζαν «ασθένεια της αχελώνας (χελώνας)».

Από την επιστολή αυτή θα μπορούσαμε να εξάγουμε σημαντικά συμπεράσματα σχετικά με το μορφωτικό επίπεδο των κατοίκων του χωριού στα τέλη της Οθωμανοκρατίας. Είναι ανορθόγραφη και διατηρεί σε μεγάλο βαθμό το τοπικό γλωσσικό ιδίωμα του χωριού, αν και σε ορισμένες περιπτώσεις ο συντάκτης επιχειρεί ανεπιτυχώς να χρησιμοποιήσει λογιότερη γλώσσα, με αποτέλεσμα σε αρκετά σημεία η επιστολή να γίνεται αρκετά διασκεδαστική. Ειδικά τα σημεία στίξης έχουν προστεθεί σε τυχαίες συλλαβές και γράμματα των λέξεων και μάλιστα αφού ήδη είχε γραφτεί το κείμενο, με αποτέλεσμα να συναντούμε λέξεις με δύο ή και περισσότερους τόνους, πνεύματα στη

μέση λέξεων, κεφαλαία γράμματα στη μέση προτάσεων κ.λ.π.

Την επιστολή υπογράφουν οι δύο ιερείς του χωριού, παπά - Θανάσιος και παπά - Τριαντάφυλλος και μαζί τους ο Αναγνώστης Δημητρίου, καθώς και οι τέσσερις μουχταροαζάδες του χωριού Χριστόδουλος, Δημήτρης Πολύζου, Γιώργης Βασίλη και Κώστας Νίκου. Το έγγραφο επικυρώνουν και δύο σφραγίδες, οι οποίες βρίσκονται μεταξύ του

Το κείμενο της επιστολής, χωρίς ορθογραφικές και συντακτικές διορθώσεις, έχει ως εξής :

κειμένου της επιστολής και των υπογραφών.

Η πρώτη από αυτές, κυκλικού σχήματος, ανήκει στην κοινότητα και είναι γραμμένη (χαραγμένη) με οθωμανικούς χαρακτήρες. Διακρίνεται μάλιστα στο κάτω μέρος της η χρονολογία 1798 (sic) με αραβικούς αριθμούς.

Η δεύτερη, ελλειψοειδούς σχήματος, πιθανότατα ανήκει στον εφημέριο του χωριού παπά - Τριαντάφυλλο, ο οποίος έφερε και το εκκλησιαστικόόφικιο του Οικονόμου.

Στο επάνω μέρος αναγράφονται τα κεφαλαία γράμματα ΤΡΓ (Τριαντάφυλλος Γ;) και στο κάτω τα γράμματα ΙΚΝΜ (Οικονόμος).

Πήστοπιήτηκόν

Διά το παρόν πιστόπητικόν Και Μάρτυρικόν δίδομεν τήν γραματήν άθανασίου έκ το χοριόν μας Δράτσκικου γνόστοπέουμέ διά τήν έρρίμένην γραματήν όπος λεπίθιτε και παράχορίσετε Αύτήν εις το σεβαστόν μεσόκομήον ήνα θεράπεύσατε τό πάθος και θέλη ό θεός τό ξαγοράσι τον κόπον και τόν έξόδον και θά κάμετε μέγα μιστίριον εις τήν ψιχήν σας διότη δέν δύνατε πλιρόσι τόν κόπον και τόν έξόδον διά τό σεβαστόν μεσόκομίον επίδή ήνε όρφανί και άνευ γονέον Από δέκα έτόν τήν νάφεσι και έγινε εις έλικίαν τής σεζεύξιος και ένικά το πάθος κανίς δεν τολμά διά νά τό σεζευχθή ένικά τήν ασθένιαν τίς άχελώνας και παρέκαλόμη τήν άξιότιμον έπιστίμην όλη ή κάτηκη το χοριού ήνα δεχθίτε και θεράπεύσατε τήν έρίμένην γραματήν και θέλη ό πάντοδινάμος και πανάγαθος θεός τό άντάποδόσι

Έν Δράτσκικου τή 17 8βρίου 1905
Μούχτάρο άζάδες κε ήερής

(Σφραγίδες)

Παπά θανάσιος
Παπά Τριανταφίλος
Άναγνώστις Δεμητρίου

αζαδε
χρηστοδολης αζας
διμιτρι πωληζου
γηοργη βασηλη
κοστα τι νικο

¹ Μουχταροαζάδες= Κοινοτικοί Σύμβουλοι, από τις τουρκικές λέξεις muhtar= κοινοτάρχης και aza= μέλος, σύμβουλος